

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/18/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200496
Dátum vydania rozhodnutia:	08.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200496.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Anton Kovalík, s miestom podnikania Tvrdošín, Vladina č. 717/68, 027 44, zastúpený Mgr. Gabrielom Vónsom, advokátom, so sídlom v Námestove, ul. Mieru č. 282, proti žalovanej: Obec Suchá Hora, Suchá Hora č. 252, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 19. apríla 2013, číslo 63/2013 o pokute, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 15. júla 2013, č.k. 29Sp/30/2013-10, v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 15. júla 2013, č.k. 29Sp/30/2013-10, v časti o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením z 15. júla 2013, č.k. 29Sp/30/2013-10, s poukazom na § 104 ods. 1 OSP zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 vety prvej OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd zistil, že žalovaná rozhodnutím z 19. apríla 2013 číslo 63/2013 uložila žalobcovi pokutu vo výške 250 € pre porušenie všeobecného záväzného nariadenia Obce Suchá Hora č. 1/2006 o pravidlách času predaja v obchode a času prevádzky služieb na území Obce Suchá Hora. Právna úprava preskúmania správnych rozhodnutí, najmä rozhodnutí sankčnej povahy je vybudovaná na zásade dvojínštančnosti správneho konania. Uviedol, že na preskúmanie rozhodnutia je povolaný zásadne správny orgán druhého stupňa a to ústredný orgán štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí príslušný úsek štátnej správy, pre úsek živnostenského podnikania (§ 4 ods. 4 zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). O odvolaní proti rozhodnutiu obce o uložení pokuty za správny delikt pre porušenie § 13 ods. 9 písm. a/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“) patrí do právomoci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Proti rozsudku krajského soudu podal navrhovatel v části týkající se náhrady trov konání odvolání s odůvodněním, že soud prvního stupně věc neprávne právně posoudil. Namíтал, že při podání opravného prostředku postupoval podle poučení, které žalovaná uviedla v preskúmanom rozhodnutí, podľa ktorého s odkazom na § 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. mohol opravný prostriedok podať na Krajský súd v Žiline alebo na Obecný úrad v Suchej Hore. Mal za to, že žalovaná neprávny poučením zaviniла zastavenie konania. Žiadal, aby odvolací súd výrok uznesenia v napadnutej časti podľa § 220 OSP zmenil a priznal mu náhradu trov konania v sume 275,94 €, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnej pomoci a to z prevzatia a prípravy zastúpenia a zo spísania opravného prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvního stupně v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa sčasti týkajúcej sa náhrady trov konania nie je možné vyhovieť.

Podľa § 146 ods. 1 OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniл, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie § 146 OSP vyjadruje výnimku zo zásady náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci, ktorá je vyjadrená v § 142 OSP. Ustanovenie § 146 ods. 1 písm. d/ OSP sa uplatňuje bez akéhokoľvek zohľadnenia ústavného princípu rovnosti subjektov občianskeho súdneho konania, ktorého rešpektovanie je základnou požiadavkou ústavnosti postupu občianskoprávneho súdu.

Ustanovenie § 146 ods. 2 OSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa teda hodnotí iba podľa procesného výsledku. Druhá veta tohto ustanovenia je výnimkou z aplikácie § 146 ods. 2 prvej vety.

Žalobca sa dožaduje priznať náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP.

Zo spisov vyplýva, že žalobca podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu žalovanej z 19. apríla 2013, č. 63/2013, na jej adresu, ktorý jej bol doručený 3. júna 2013. Žalovaná tento opravný prostriedok ako návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa piatej časti OSP podaním zo 4. mája 2013 postúpila Krajskému súdu Košice.

Krajský súd dospel k záveru, že nemá právomoc preskúmať zákonnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, a preto z dôvodu neodstrániteľného nedostatku konania podľa § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP konanie zastavil.

Z uvedeného vyplýva, že z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniла žalovaná tým, že postúpila opravný prostriedok podaný žalobcom na krajský súd, ktorý nemal právomoc preskúmať jeho zákonnosť. Žalovaná by preto podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP mala mať povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy konania, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z obsahu spisu je však zrejmé, že žalobcovi v súdnom konaní žiadne trovy nevznikli. Žalobcom vymenované trovy za právne zastupovanie vznikli v správnom konaní, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 31 správneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že súd prvého stupňa vecne správne rozhodol, keď žiadnemu účastníkovi náhradu trov nepriznal. Preto preskúmané uznesenie podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, a preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.